

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Septembris. Quidni omnia possibile sunt innitenti super eum, qui omnia potest? S. Bernardus serm 85 an Cant.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Septemb.

Tessera.

695

Deum, dic submissimâ animi reverentiâ cum magno Augustino: (a) *si obedire tibi, mihi amabile; & resistere tibi execrabile.* Qui imperanti paret, magnam sibi gloriam parit. Suffragatur Poëta :

Qui jussis paret, premia magna parat.

3. DIES SEPTEMBRIS.

Quidni omnia possibilis sunt invidenti super eum, qui omnia potest? *S. Bernardus serm 85 in Cant.*

Fortitudo.

I. N spectatissimum virtutum theatrum, quod aperimus, mihi videtur Fortitudo, jure quodam procedere, ut Regina coronata; quæ, cum sit timen-

dorum omniû contemptrix, vim suam in omnes virtutes explicat, terroresque sub jugum mittit. Est autem, teste Tullio, & approbante D. Thoma: (b) *Fortitudo, considerata periculorum susceptio, & laborû permissio.* Est porro illa una de præcipuis virtutibus; quibus, humana vita ad virtutem instruitur, ut consentiunt omnium Sophorum Scholæ, & Theologorum exedra; atque adeò inter Cardinales eam reponunt; id est, in eo gradu, qui proximè ad Divinas virtutes accedat. Est enim, una de rotis currus triumphalis, quibus anima pervehitur ad cælum. Versatur autem hæc virtus circa Metum, & audaciam, quæ duo honorificè moderatur, ut asserit Augustinus: (c) *Qui verâ virtute fortis est; nec temerè audet, nec inconsultè timet.* Sæpè fit; ut, si quis fortè opus aggrediatur Numini acceptum, & propagandæ gloriæ tuæ decorum; subito innumera difficultates, & periculorum ilias; & plura etiam, quàm Herculi monstra objiciantur,

X x 4

quæ

(a) *Meditat. c. 7.* (b) *l. 2. de Invent.* (c) *Epist. ad Hier.*

quæ metu animum debilitent, & secundo vento volitantem, ut remoræ perniciosæ cohibeant; vel irâ, & desperatione concita mens in abrupta inconsideratè feratur. Adversum hæc, & alia, quæ timenda hominibus videntur, vires exerit fortitudo; quæ moderatrix earum animi perturbationum, frænos manutens, cohibet se temerè jactantem audaciam, & veluti ferro, ac vi illudentes animo metus dejicit.

II. Vox ea est Heroica Fortitudini, quam & sibi auctoritatis militibus ingemihat: (a) *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Anima innixa suo sic dilecto, qui omnia potest; quidni & sibi putet omnia possible? Responde his quæstionibus, & ex iis forma tibi animi decreta. Non vis studere uni illi negotio? quod unum inter omnia est solum necessarium tuæ consequendæ salutis, & assequendæ perfectioni, juxta illustrationes, & gratias tibi divinitus collatas? at qui consequeris salutem, & perfectionem tuam, nisi per virtutes? Jam verò, virtutes tuæ, quomodo erunt perfectæ, nisi adhibeas fortitudinem necessariam iis perficiendis? Tibi ad perfectionis apicem emittenti obijcietur non poëtica aliqua Megara, aut Lernea Hydra, aut è fabulis Cacus, latrocinio, & barbarie intamis; sed cogitare necesse est belluam multorum capitum, immanibus formis circumseptam; quam sequuntur morbi, jacturæ, exilium, minæ truces, furor, acerbitas, cruciatuum apparatus, & terribilium omnium Colophon, mors. Putasne te hæc omnia posse vel spernere, vel vincere sine præsidio Divinæ Gratiæ? Putasne Gratiæ effecturam omnia, vires, & laborem, quantum illa meretur, te non conferente? plume à te exigitur, quam possis? Et, si quod exigitur, potes, non erubescis

(a) *Philip. 1. 13.*

nolle? si penes te esset opibus, viribus, scientiâ, dignitate, aliisque naturæ donis, vel fortunæ bonis abundare; quid quamne, quod posses facere, omittes, quo optata consequeris? Cur tam remissus es in protequenda perfectione, cum tibi hoc sit integrum; nec aliquid ad hoc supra vires exigatur?

III. Fortitudo, dos potius est animi, quam corporis. Ille animus est summè fortis, qui Deum summè timet; & peccandi pavidus, omnia audet, ne peccet. Quod nemo facit, mollis, effœminatus, victus cupiditate, aut vincit timore. Qui fieri potest, ut fortis dicatur, qui omnium timidissimo hoste vincitur, Timore inquam? Viro forti infixus semper est timor, & execratio ejus rei, quam damnavit natura, & averfatur ratio. Natura ita comparatum est; ut mala timeamus, bona appetamus. Quid peius culpâ? ista semper timenda est supra ipsam mortem. Quid melius Honestate? hæc semper appetenda est supra ipsam vitam. Quate viri fortis, & compositi ad naturæ gustum, est timere omne peccatum, amare omnem honestatem. Et timore peccati, aut amore Justitiæ confidere audere. Itaque, vir fortis, ne mala faciat, est pavidus; ut mala perferat, impavidus; ut bona agat, cupidus; ut exequatur, audax. Communis utilitatis amator, privatae oblitus; in laboribus, patiens, adversus mollia, durus; in periculis, firmus; in arduis, fidens; in gerendis, magnanimus; in gestis, modestus; in adversis, constans; in secundis, temperatus, in utrisque idem; in dissimilibus, sui semper similis; in variis, unus; in omnibus, invictus. Est igitur unius studiosissimus virtutis; parere rationi, imperare cupiditati, vincere se, ac invictum se præbere

bere voluptati, ac dolori: aspernatur mollia; & dulcia optat acerba, & aspera corpori; memor illius: *Spiritus indè perit, dum corpus dulcia querit.*

4. DIES SEPTEMBRIS.

Quis, ei de sæculo est timor; cui in sæculo Deus tutor? *S. Cyprianus de orat. Dom.*

Fiducia I.
in De-
um.

E Ecce hïc pulcherrimæ Mariæ, pulcherrima filia, firma in Deum fiducia; quæ ex gremio fortitudinis prodit, ut qualis, quantumque sit, omnibus prodat. Hæc fretus homo, qui est nihil, nihil non potest. Salomon, inter alia sapientiæ Divinæ placita, & prudentiæ monita, sic inquit: *(a) Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo.* Videbat hanc suam doctrinam in terris passim contemni, & dolebat; cum indè in mores, incommoda non levia; in mentem, error; in Intellectum, caligines; in Religionem nævi importarentur. Sciebat Reges, & purpureos Dynastas legionibus bellatorum victos exultare solere, de Numine parum sollicitos. Videbat mercatores in industria sua spem omnem, & fiduciam reponere; doctos ingenio; militem equo; aratorem fundo; nautam velo; perjurio incaustum; fraudi, & astutiæ litigatorem; mechanicos, & sellularios artificio tantum suo fidere. Hinc oriri contuminationem vitæ genus, cæcum amorem sui, Dei oblivionem, ingrata mentis vitium, & non ferendam impietatem. Nam ex hoc fonte, vana superstitio, & novorum Deorum satus profluxit; dum quisque id Numinis habet loco, cui præcipuè fidei, illudque

(a) Prov. 3. 5.